

בַּהּ, פְּכַלְפָּא בְּכַלְפָּתָא, מָאן אִיהוּ. (דף ק"א ע"א)
 אָלָא תָא חֲזִי, דְלִית בְּכָל קָלִין דְנַשְׁיִן דְעַלְמָא,
 דְיִכְלָא קָלָא דְחוּיָא לְאַתְדַּבְקָא בַּהּ,
 וְלֹאֲתֹאֲחָדָא בַּהּ, וְלֹאֲשַׁתְּפָא בַּהּ. אָלָא תְרִין
 נַשְׁיִן אֵינּוּן דְיִכְלָא קָלָא דְחוּיָא לְאַתְאֲחָדָא
 בְּהוּן, חָדָא. הָאֵי דְלָא נְטִירַת סוּאָבוֹת נְדוּתָהּ,
 וַיְמִי לְבוּנָהּ, פְּדָקָא יָאוּת, אוּ דְאֶקְדִימַת יוּמָא
 חָדָא לְטָבוֹל. וְחָדָא, הָאֵי אֲתֹתָא דְמֵאֲחֶרַת
 לְבַעְלָה עוֹנָה דִילָהּ לְמַעַבְד צַעְרָא לְבַעְלָה, בַּר
 אֵי אִיהוּ לָא חֲזִישׁ, וְלָא אֲשַׁגַּח לְדָא.

אֵלִין אֵינּוּן תְרִין נַשְׁיִן, דְהָא כְמָה דְאֶקְדִימוּ,
 הֲכִי אֵינּוּן מִתְאֲחֶרֶן, לְגַבֵּי קָלָא דְנַחֲשׁ,
 עַד דְאֲדַבֵּיק קָלָא בְקָלָא, וְכְמָה דְמִתְאֲחֶרֶן
 לְמַעַבְד צַעְרָא לְבַעְלָה (ס"א בַּעְבוּדָה) בַּעֲכוּבָא
 דְמַצּוּהָ, הֲכִי אֶקְדִים קָלָא דְנַחֲשׁ, לְאַתְדַּבְקָא
 בְּהֵיא קָלָא דְאַתְתָא. וְאַלִין אֵינּוּן תְרִין נַשְׁיִן,
 דְקָלָא דְנַחֲשׁ אֲחִיד בְקָלָא דְלֵהוּן, פְּכַלְפָּא
 בְּכַלְפָּתָא, סוּאָבוֹתָא בְתֵר סוּאָבוֹתָא, זִינָא בְתֵר
 זִינָהּ.

וְאִם תֹּאמַר, מָה אֵיכַפַּת לָן, אֵי אֲחִיד קָלָא
 בְקָלָא, אֵי לָא אֲחִיד. וְוִי דְהֲכִי מִתְאַבְדֵן
 בְנֵי עַלְמָא בְלֹא דַעְתָּא. הָאֵי קָלָא דְאַתְתָּא, פִּד
 אֲתַעְרַב וְאֲשַׁתְּפַף בְּהִדֵי קָלָא דְנַחֲשׁ, בְשַׁעְתָּא
 דְחִיבִיבַת וּמְרַשְׁעַת נְפֻקַת מַגוּ (נ"א אֵיפֶה) וּמְשַׁטְטָא
 בְעַלְמָא, אֵי עֲרַעַת בְּהִנֵי תְרִין קָלִין, קָלָא
 דְנַחֲשׁ, וְקָלָא דְאַתְתָּא, וְאַתְתָּא אֲתַחֲמַמַת בְּהוּ,
 וְאֵינּוּן בַּהּ, וְכִיּוֹן (ס"א דְמִתְחַמְמֵן מִתְעַבְדִין רוּחָא אוּלִין בְּתֵרָה)
 דְאַתְחַמְמַת, מִתְעַבְדִין רוּחָא, וְאַגְלִים בְּהֵדָה,
 עַד דְמְשַׁטְטָא, וְעָאֵל בְּמַעָהּ דְהָאֵי אֲתֹתָא.

וְהָאֵי יִנּוּקָא דִילִידַת, פִּד אֲתֹתָא הֵיא חֲזִיבְתָא,
 פְּקִידַת לֵיה לְהֵוּא רוּחָא, דְאִיהוּ חֲבוּרָא
 בִישָׂא, קָלָא דְנַחֲשׁ, דְמְכַשְׁפָּשָׂא בַּהּ, וְאִיהוּ
 מְחִיבָא בִינּוּקָא, עַד דְאַתְתָּא הֵיא חֲזִיבְתָא,

שְׂאִין בְּכָל קוֹלוֹת הַנָּשִׁים שֶׁל
 הָעוֹלָם שֶׁיְכוּל קוֹל הַנַּחֲשׁ לְהִדְבֵק
 בּוֹ וּלְהֶאָחוֹז בּוֹ וּלְהַשְׁתַּתֵּף בּוֹ.
 אֲלָא שְׂתֵי נָשִׁים הֵן שֶׁיְכוּל קוֹל
 הַנַּחֲשׁ לְהֶאָחוֹז בָּהֶן - אַחַת זוֹ שְׁלֹא
 שׁוֹמְרַת טְמֵאת נְדָה וַיְמִי לְבוּנָהּ
 כְּרֹאוּי, אוּ שְׂמַקְדִימָה יוֹם אֶחָד
 לְטָבֵל, וְאַחַת זוֹ אֲשֶׁה שְׂמַאֲחֶרַת
 לְבַעְלָה אֶת עוֹנָתָהּ לַעֲשׂוֹת צַעַר
 לְבַעְלָה, פְּרִט אִם אֵינּוּ מְקַפִּיד וְלֹא
 מְשַׁגִּיחַ עַל זֶה.

אֵלֵינוּ הֵן שְׂתֵי נָשִׁים. שְׂהָרֵי כְמוֹ
 שְׂהַקְדִימוּ, כִּי הֵן מִתְאַחְרוֹת לְקוֹל
 הַנַּחֲשׁ, עַד שְׂנִדְבֵק קוֹל בְּקוֹל,
 וְכְמוֹ שְׂמִתְאַחְדוֹת לַעֲשׂוֹת צַעַר
 לְבַעְלָה (בַּעְבוּדָה) בַּעֲכוּב מַצּוּהָ, כִּי
 מְקַדִּים קוֹל הַנַּחֲשׁ לְהִדְבֵק בְּקוֹל
 אוֹתָהּ הָאֲשֶׁה. וְאֵלֵינוּ הֵן שְׂתֵי נָשִׁים
 שֶׁקוֹל הַנַּחֲשׁ אוֹחוֹז בְּקוֹל שְׁלֵהֶן
 כְּמוֹ כָּלֵב בְּכַלְפָּה, טְמָאָה אַחַר
 טְמָאָה, מִיֵּן אַחַר מֵינוּ.

וְאִם תֹּאמַר, מָה אֵיכַפַּת לָנוּ אִם
 אוֹחוֹז קוֹל בְּקוֹל וְאִם לֹא אוֹחוֹז?
 אוֹי שְׂכַף מִתְאַבְדִים בְּנֵי הָעוֹלָם
 בְּלֵי דַעַת. הַקוֹל הַזֶּה שֶׁל הָאֲשֶׁה,
 כְּשֶׁמִּתְעַרֵּב וּמִשְׁתַּתְּפֵף יַחַד עִם קוֹל
 הַנַּחֲשׁ, בְּשַׁעַת שְׂהַרְשַׁעָה
 וּמְרַשְׁעַת יוֹצֵאת מִתּוֹךְ (הָאֵיפֶה)
 וּמְשׁוֹטְטַת בְּעוֹלָם, אִם הִיא
 פּוֹגֶשֶׁת בְּאוֹתָם שְׁנֵי קוֹלוֹת, קוֹל
 הַנַּחֲשׁ וְקוֹל הָאֲשֶׁה, וְהָאֲשֶׁה
 מִתְחַמְמַת בָּהֶם וְהֵם בַּהּ, וְכִיּוֹן
 (שְׂמִתְחַמְמִים נְעִשִׂים רוּחַ וְהוֹלְכִים עִמָּהּ),
 שְׂמִתְחַמְמַת נְעִשִׂים רוּחַ,
 וּמִתְנַשֵּׂם עִמָּהּ, עַד שְׂמְשׁוֹטְטַת
 וְנִכְנָסַת לְמַעַי אוֹתָהּ הָאֲשֶׁה.

וְהִתְיַנֵּק הַזֶּה שִׁיּוּלְדַת, כְּשֶׁבָּאָה
 אוֹתָהּ רְשָׁעִית (לִילִית), פּוֹקְדַת אֶת
 אוֹתָהּ הָרוּחַ שֶׁהוּא חֲבוּר רַע, קוֹל
 הַנַּחֲשׁ שְׂמְכַשְׁפָּשׁ בַּהּ, וְהוּא צוֹחֵק
 בְּתִינּוּק, עַד שְׂבָאָה אוֹתָהּ
 הָרְשָׁעִית (לִילִית) כְּמוֹ אֲשֶׁה
 שְׂפּוֹקְדַת בֶּן לְאִשָּׁה אַחֶרֶת,
 וּמְפַטְפֹטֵת לוֹ וְצוֹחֵקֵת לוֹ

בפּטפוט עד שְׁתָּבֵא אָמוֹ. כִּף עוֹשֶׂה אוֹתָהּ הַרוּחַ. וּפְעָמִים רַבּוֹת שֶׁהוּא שְׁלִיחַ שֶׁל אוֹתָהּ הַרְשָׁעִית, וְהוֹרְגָת אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (קהלת ד) וּמִיד עֲשָׂקִיהֶם כַּח, וְלֹא כְמוֹ שְׁאִתָּם אוֹמְרִים, אֲלֹא אוֹתוֹ כַּח שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ. וְעַל זֶה פְּעָמִים כְּתוּב בַּפְּסוּק הִנֵּה וְאִין לָהֶם מְנַחֵם - אַחַד מְלִילִית הַרְשָׁעָה, וְאַחַד מְאוֹתָהּ הַרוּחַ.

אי סְבֵא, עֵתָה יֵשׁ לָךְ רַחֲמִים, וְאַתָּה מְדַבֵּר כְּמִי שֶׁלֹּא רָאָה אֱלוֹם הַיּוֹצֵאִים לְקָרֹב, הַרִי כְּלָם בְּשִׁלּוּם עִמָּךְ. עֵתָה מִכָּאן וְלַהֲלָאָה לֹא אֶפְשֵׁט מְעַלֵּי כְּלֵי הַקָּרֹב בְּעִבּוּר שְׂאֲזֹכִיר שְׁמִי.

אוֹתוֹ חֲטָאת רַבִּין עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח כְּמוֹ כְּלָב. בְּזִמְנֵן שֶׁהַקּוֹל הַאֲחֵרוֹן שֶׁנּוֹחַתְנָת הָאִשָּׁה יוֹצֵא, הוּא מְדַלֵּג מְעַל הַפֶּתַח וְעוֹבֵר מִשָּׁם וְהוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח מִפֶּתַח אַחַד שְׁלוֹ, וְהַקּוֹל פּוֹרֵחַ, וְהַמִּפְתָּח בָּא, וְהַנְּחָשׁ הוֹלֵךְ אַחַר הַקּוֹל שֶׁהוּא יוֹצֵא לְעוֹלָם, וְעַד הַהֵר שֶׁבַּבְּטָן הוֹלֵךְ וּמְכַשְׁכֵּשׁ, עַד הַזִּמְנֵן שֶׁמִּתְנַקֵּית מְאוֹתָהּ הַזְּהֵמָה שֶׁל נְשִׁיכוֹת הַנְּחָשׁ הַרְעָה. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַבֵּב סְבוּבִים וְעוֹשֶׂה מְעֻשִׂים כְּרֵאוּי.

וְכֵן זֶה מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָהּ הַבְּטָן נִדְחָתָה. הַרִי וְדֵאֵי שְׁנִדְחָה מְאוֹתָהּ הַבְּטָן, וְאִין לוֹ חֶלֶק, וְנִדְחָה מִהַבְּטָן שֶׁלְמִטָּה שֶׁל שְׂאֵר נְשׁוֹת הָעוֹלָם. שְׂאֵף עַל גַּב שְׁעוֹשֶׂה צִעֵר, לֹא נִתְּנָת לוֹ רְשׁוּת לְשַׁלֵּט בָּהֶם. וְאִיזוֹ בְּטָן נִתְּנָת לוֹ וְשׁוֹלֵט עָלֶיהָ? אוֹתָהּ הַבְּטָן שֶׁל הַסּוּטָה, שְׁפָתוֹב (במדבר ה) וְצָבְתָהּ בְּטָנָה. מִשּׁוּם שֶׁבַּבְּטָן הַזֶּה עוֹשֶׂה בָּהּ נְקֻמוֹת כְּרֵצוֹנוֹ, וְהַבְּטָן הַזֶּה הוּא שְׁלוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לוֹ

אִיהוּ, וְקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא

כְּאַתָּתָא דְּפָקִידַת בְּרָא לְאַתָּתָא אַחְרָא, וּמְפִטְפִט לִיהּ וְחַיִּיכַת לִיהּ, בְּפִטְפוּטָא עַד דְּתִיתֵי אַמִּיהּ. כִּן עֲבָדָא הַאי רוּחָא. וְזִמְנִין סְגִיאִין, דְּאִיהוּ שְׁלִיחָא דְּהֵיחָא חַיִּיבָתָא, וְקִטְלָא לִיהּ, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (קהלת ד) וּמִיד עוֹשָׂקִיהֶם כַּח. וְלֹא (דף קי"א ע"ב) כְּמָה דְּאַתּוֹן אַמְרִין. אֲלֹא הֵהוּא כַּח דְּהֵהוּא רוּחָא, וְעַל דָּא, תְּרִין זִמְנִין כְּתִיב בְּהַאי קְרָא, וְאִין לָהֶם מְנַחֵם. חַד מְלִילִית חַיִּיבָתָא, וְחַד מְהֵהוּא רוּחָא.

אי סְבֵא, הַשְׁתָּא אִית לָךְ רַחֲמִין, וְאַתָּה מְשַׁתְּעִי, כְּמָאן דְּלֹא חֲמִית אִינוּן מְגִיחֵי קְרָבָא, הָא כְּלָהוּ בְּשִׁלְמָא עִמָּךְ. הַשְׁתָּא מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, לֹא אַעֲדִי מְנַאֵי מְאֵנִי קְרָבָא בְּדִיל לְאַדְכָּרָא שְׁמִי.

הֵהוּא חֲטָאת רוּבִין, קָאִים עַל פֶּתַחא כְּכַלְבָּא. בְּזִמְנָא דְּקָלָא בְּתַרִּיתָא, דְּיִהִיבַת אַתָּתָא, נְפִיק, אִיהוּ דְּלִיג מְעַל פֶּתַחא וְאַתְעֵבֵר מִתְּמָן, וְאִזִּיל אַבְתָּרָה. מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂדֵר חַד מִפֶּתַחא דִּילִיהּ, וְקָלָא פִּרְחָא, וּמִפֶּתַחא אַתָּא, וְחוּיָא אֲזִל בְּתַר קָלָא דְּהוּא נְפִיק לְעֵלְמָא, וְעַד טוּרָא דְּבִטְנָא אֲזִיל, וּמְכַשְׁכֵּשׁא, עַד עֵידֵן דְּאַתְנַקִּיאַת, מֵהֵהוּא זוּהֵמָא, דְּנִשְׁיכִין דְּחוּיָא בִישָׂא. וְקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא, מְסַבֵּב סְבוּבִין, וְעֵבִיד עוֹבְדִין כְּדָקָא יְאוּת.

וְכֵן דָּא, בְּגִין דְּהֵהוּא בְּטָן אַתְדַּחֲיָא. הָא וְדֵאֵי, אַתְדַּחֲיָא מֵהֵהוּא בְּטָן, וְלִית לִיהּ חוּלְקָא, וְאַתְדַּחֲי מִבְּטָן דְּלַתָּתָא, דְּשְׂאֵר נְשִׁין דְּעֵלְמָא דְּאֵף עַל גַּב דְּעֵבִיד צִעֵר לֹא אַתְיִיהִיב לִיהּ רְשׁוּ לְשִׁלְטָאָה בֵּיהּ. וּמָאן בְּטָן אַתְיִיהִיב לִיהּ, וְאִיהוּ שְׁלִיט עָלֶיהּ. הֵהוּא בְּטָן דְּסוּטָה, דְּכַתִּיב, (במדבר ה) וְצָבְתָהּ בְּטָנָה, בְּגִין דְּהַאי בְּטָן, עֵבִיד בֵּיהּ נוֹקְמִין לְרַעוּתֵיהּ, וְהַאי בְּטָן דִּילִיהּ

בשכיל שלא ידחה מהכל. עכשו, אהובים שלי, הקשיבו. לא ראיתי אתכם ודברתי עמכם, (קהלת א) כל הדברים יגעים, לא יכול איש לדבר, אפלו דברי התורה הם יגעים.

כתוב (בראשית לה) וינתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו, וכתוב וירא פי לא יכל לו ויגע בכף ירכו. ואותה ירף שהרויח מייעקב. ואותה הירף בחלשתה עד שבא שמואל. מה זה בחלשה? שלא משך נבואה. כשבא שמואל, נטל אותה ירף והעלה אותה מאותו מקום וחסף אותה ממנו, ומאותו זמן העברה ממנו ולא היה לו חלק בקדשה כלל.

הקדוש ברוך הוא לא קפח ולא דחה אותו מן הכל, משום ששמואל נטל את הירף שלו, אלא נתן לו חלק אחד, ומהו? נתן לו אותה ירף ובטן של הסוטה תמורת אותה ירף ובטן שהעביר ממנו, ולכן את שניהם נתן לו הקדוש ברוך הוא להיות המקום הקדוש פנוי מכל טמאה.

ולנפר ירף. מה זה ולנפר? ונפלה ירכה היה צריך להיות! ולצבות, וצבתה היה צריך להיות! אלא כמי שזרק עצם לפלג ואמר לו: טל את זה לחלקך. ומהפלג לא הרע לפניו אלא שגזלו (שהוציאו) ממנו ירף, משום שהוא יגע והתעייף עליה והרויח אותה והוציאו אותה ממנו. ולכן הקדוש ברוך הוא הפיל לו את העצם הזו של הסוטה והוציא אותו לו, כמו שאמרנו, ובזה הוא ירף ושמה.

כל אותן המרפבות והסיוע שלו תמיד רוצים ירף, והולכים בתשוקה אחריה, ומשום כף הברפנים של הרפנים ציפים, וזה שכל התשוקה שלהם אחר

יהיב ליה בגין דלא אתדחי מפלא. השתא רחימין דילי, אציתו. לא חמינא לכו, ומלילנא לכו. (קהלת א) כל הדברים יגעים, לא יכיל איניש למלא, אפילו מלין דאורייתא יגעים אינון.

בתיב, (בראשית לב) וינתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו, וכתוב וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו. והוא ירף דרווח מייעקב. והוא ירף בחלישו דיליה עד דאתא שמואל. מאי בחלישו דלא משיך נבואה. פד אתא שמואל, נטל ההוא ירף, וסלקיה מההוא אתר, וחסף ליה מניה, ומההוא זמנא אתעדי מניה, ולא הוה ליה חולקא בקדושה כלל.

קרשא ברוך הוא לא קפח, ולא דחי ליה מפלא, בגין דנטל שמואל ירף דיליה, אלא יהיב ליה חולקא חדא. מאי איהי. יהיב ליה ההוא ירף ובטן דסוטה, חלף ההוא ירף ובטן, דאעדי מניה. ועל דא תרווייהו יהיב ליה קדשא ברוך הוא, למיהוי אתרא דקדשא פנוי מפל סאבותא.

ולנפר ירף. מהו ולנפיל, ונפלה ירכה ולצבות, וצבתה ירכה מיבעי ליה. אלא, פמאן דאשדי גרמא לכלבא, ואמר ליה, טול האי לחולקך. ומפלא לא אבאיש קמיה, אלא דגזלו (ס"א דאפיקו) מניה ירף, בגין דאיהו יגע ולא עליה, ורווח ליה ואפיקו ליה מניה. ועל דא, קדשא ברוך הוא אפיל ליה, גרמא דא דסוטה, ואפיק ליה פדקאמרן, ובדא איהו רוי וחדוי.

כל אינון רתיכין וסייעתא דיליה, בעאן תדיר ירף, ואזלי בכסופא אבתריה. ובגין דא, הני ברכי דרפנן דשלהי, מן דא איהו. דכל פסופא דלהון, פתר ירף איהו, וכל שפן ירף

הַיָּרֵךְ הַיָּמִי, וְכָל שֶׁפֶן יָרֵךְ שֶׁל חֲכָמִים, וְכָל דְּבַר חֲזוֹר לְמִקְוָמוֹ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא גּוֹרֵעַ כְּלוּם מִכָּל מַה שֶׁצָּרִיךְ, וְלֹא רוֹצֵה שְׂיִתְקַרֵּב לְקִדְשָׁהּ חוּץ מִעֲמּוֹ וְגוֹרְלוֹ, חֲלָקוֹ וְנִחְלָתוֹ. כְּמוֹ שְׁעוֹשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלְהָ, כִּי עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה וְכִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת. וְכִי שָׂגִיבוּ אֲסוּר לְיִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרָה לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שֶׁכְּתוּב (תהלים קמז) מְגִיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב וְגו'.

לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וְגו'. וְכֵן דָּחָה אוֹתוֹ יַעֲקֹב וְדָחָה אוֹתוֹ שְׂמוּאֵל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּקִדְשָׁהּ. וּמִשׁוּם כֵּן כָּל שְׂמִירַת הַשְּׂנֵאָה לְיִשְׂרָאֵל הִיא עַל כֵּן. לְכָלֵּב שֶׁחָטַף עוֹף טְהוֹר מִהַשּׁוּק וְהִבִּיא אוֹתוֹ, וְטָרַם שֶׁנִּשְׁבַּר בֶּאֱיֵשׁ אִישׁ אֶחָד וְחָטַף אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, וְאַחַר כֵּן נִתֵּן לוֹ עֶצֶם נִגְרַרְתָּ אַחַת בְּלִי תוֹעֵלֶת.

כֵּן לְשֵׁרוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ הוֹצִיא אוֹתוֹ מֵאוֹתָהּ הַבְּטָן, חֲטָפוֹ מִמֶּנּוּ אֶת אוֹתָהּ הַיָּרֵךְ, אַחַר כֵּן נִתְּנוּ לוֹ עֶצֶם אַחַת - אוֹתָהּ הַבְּטָן וְאוֹתָהּ הַיָּרֵךְ שֶׁל הַסּוּטָה, וְלֹא אַחַר. זֶה הַעֶצֶם שֶׁנִּתְּנוּ לְחֲלָקוֹ וְלִגְדוּלוֹ וְעִרְבָהּ לוֹ. וּמִשׁוּם כֵּן כָּל דִּינֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם דִּינֵי אֱמֶת, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים לְקִדְוֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָלֵם בְּדַרְךָ אֱמֶת. הִיא הַסְּטָתָה אֶת עֲצָמָהּ מִבְּעָלָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ב) הַעֲזֹבֶת אֶלּוּף נַעֲוִירָהּ וְגו'. אִם כֵּן הֵאשָׁה כְּגוֹן שֶׁלָּהּ בְּאַרְץ.

בֵּא וּרְאֵה, מִי שֶׁמוֹצֵא חֶבֶר כְּמוֹתוֹ שְׁעוֹשֵׂה כְּמַעֲשָׂיו בְּעוֹלָם, אוֹהֵב אוֹתוֹ וְנִדְבֵק עִמּוֹ וְעוֹשֵׂה עִמּוֹ טוֹב. אֲבָל הַצַּד הָאֲחֵר לֹא כֵּן; כִּי מִי שֶׁמוֹצֵא מִי שֶׁעֹזֵב אֶת צַד הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעוֹשֵׂה כְּמַעֲשָׂיו וְנִדְבֵק בּוֹ, אֵז הוּא רוֹצֵה לְכַלּוֹתוֹ וְלִהְיוֹצִיא מִן

דְּרַבְרָנֹן, וְכָל מְלָה אֲהַדָּר לְאַתְרֵיהּ, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא גֵרַע כְּלוּם, מִכָּל מַה דְּאַצְטְרִיךְ, וְלֹא בְּעַא דִּיקְרַב לְקִדְוֶשָׁה, בְּרַ עֲמִיָּה וְעַדְבִּיָּה חוֹלְקִיָּה וְאַחְסֵנְתִּיָּה. כְּמָה דְּעַבִּיד קִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא, הֵכִי עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וְהֵכִי אֲצְטְרִיךְ לְמַעַבְד, וְהֵכִי תְּגִינֵן, אֲסִיר לִיָּה לְיִשְׂרָאֵל, לְמִילָּה אֲוִרִייתָא לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, דְּכַתִּיב, (תהלים קמז) מְגִיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב וְגו', לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וְגו'.

וְעַל דָּא דָּחֵי לִיָּה יַעֲקֹב, וְדָחֵי לִיָּה שְׂמוּאֵל, דִּלְאָ יְהֵא לִיָּה חוֹלְקָא (דף קי"ב ע"א) בְּקִדְוֶשָׁה. וּבְגִין דָּא, כָּל נְטִירוֹ דְּכַבּוֹ לְיִשְׂרָאֵל, עַל דָּא אִיהוּ. לְכַלְפָּא דְּחֲטִיף עוֹפָא דְּכִיָּא מִן שׁוּקָא, וְאִיִּתִּי לִיָּה, וְעַד לֹא אֲתַבֵּר, אֲתָא חַד בְּרַ נֶשׁ וְחֲטָפָא מִנִּיָּה, לְבַתָּר יְהִיב לִיָּה חַד גְּרָמָא גְּרִירָא בְּלָא תוֹעֵלְתָא.

כֵּן לְשֵׁרוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ, אֲפִיקוֹ לִיָּה מִהֵוּא בְּטָן, חֲטָיְפוֹ מִנִּיָּה הֵוּא גְּרַךְ. לְבַתָּר יְהִיבוּ לִיָּה גְּרָמָא חַד, הֵוּא בְּטָן וְהֵוּא יָרֵךְ דְּסוּטָה, וְלֹא אַחְרָא. הָא גְּרָמָא, דְּקָא יְהִיבוּ לִיָּה לְחוֹלְקִיָּה וְעַדְבִּיָּה, וְעַרְבֵי לִיָּה. וּבְגִין כֵּן, כָּל דִּינֵין דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינֵין דְּקִשׁוּט אִינּוֹן, וּבְנֵי נֶשׂא לֹא יִדְעִין, וְלֹא מִשְׁגִּיחִין לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכִלְהוֹ בְּאַרְחַ קִשׁוּט. הִיא אֲסִטִּיאַת גְּרָמָה מִבְּעָלָהּ, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (משלי ב) הַעֲזֹבֶת אֶלּוּף נַעֲוִירָהּ וְגו', אוֹף הֵכִי אֲתַתָּא, כְּגוֹוֹנָא דִּילָּה בְּאַרְעָא.

תָּא חֲזִי, מָאן דְּאַשְׁכַּח חֶבֶרָא כְּוֹתִיָּהּ, דְּעַבִּיד כְּעוֹבְדֵי בְּעַלְמָא, רַחִים לִיָּה, וְאַתְדַּבֵּק בְּהַדִּיָּה, וְעַבִּיד עֲמִיָּה טִיבוֹ. אֲבָל סְטָרָא אַחְרָא לֹא הֵכִי, כִּינֵין דְּאַשְׁכַּח מָאן דְּשִׁבֵּק סְטָרָא דְּקִדְוֶשָׁה דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַבִּיד כְּעוֹבְדֵי, וְאַתְדַּבֵּק בָּהּ, כְּדִין בְּעִיָּא לְשִׁיזְעָה וְלִאֲפָקָא